

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 190/05-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. J. B., bytom D., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III ako právneho nástupcu Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 149/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. J. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. mája 2005 doručené podanie Mgr. J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým podával „*sťažnosť na viaceré slovenské súdy vo viacerých veciach (žalobách) pre nekonanie a v dôsledku toho pre spôsobenie súdnych prietáhov (...).*“

V sťažnosti pod bodom 10 sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 149/03 ako právneho nástupcu Okresného súdu Pezinok.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 30. júla 2003 na Okresnom súde Pezinok „... žalobu vo veci súdneho vymáhania zaplatenia rekreačného preukazu. Vo veci nebol doposiaľ vynesovaný rozsudok a neuskutočnilo sa ani jedno súdne pojednávanie, pričom od podania mojej žaloby uplynuli takmer dva kalendárne roky (...)

Mojou sťažnosťou na Ústavný súd SR domáham sa nápravy veci v tom zmysle, aby z hľadiska časového prebiehalo súdne konanie v zmysle O. s. p. bez súdnych prietáhov a spravodlivo (...)

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa vyššie citovaného ustanovenia ak sťažovateľ namieta prietahy v konaní konkrétneho súdu, je povinný preukázať využitie právnych prostriedkov nápravy na

ochranu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Takýmto právnym prostriedkom je sťažnosť na prietahy v konaní podaná predsedovi príslušného súdu.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd 22. júna 2005 vyzval sťažovateľa, aby predložil listinný dôkaz o tom, či podal predmetnú sťažnosť „... vo veci súdneho vymáhania zaplataenia rekreačného poukazu“ do 31. marca 2005 podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov alebo od 1. apríla 2005 podľa ustanovenia § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov predsedovi okresného súdu.

Na základe tejto výzvy bolo ústavnému súdu 29. júna 2005 doručené podanie sťažovateľa z 24. júna 2005 označené ako „urgencia súdneho prerokovania veci 24 C 149/2003-72“, ktoré bolo adresované predsedovi okresného súdu, v ktorom uviedol:

„Podľa ustanovenia § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prosím o upravenie súdneho pojednávania bez zbytočných prietahov v súdnom konaní.

Pri tejto príležitosti oznamujem súdu, že od 1. augusta 2005 do 15. septembra 2005, aj sa nič nezmení, som na liečení a možnom ďalšom chirurgickom zákroku a preto prosím o nevytyčovania pojednávania v uvedenom časovom rozpätí.“

Z obsahu sťažnosti a jej príloh teda vyplýva, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nepostupoval tak, ako mu to umožňovali citované právne predpisy. Ústavný súd nepovažuje za vyčerpanie tejto možnosti sťažnosť z 24. júna 2005 podanú po výzve ústavného súdu.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť, ktorú sťažovateľ doručil predsedovi okresného súdu 24. júna 2005 po tom, ako bola podaná sťažnosť ústavnému súdu (18. mája 2005), je iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť

mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným priet'ahom vo veci samej.

Sťažovateľ taktiež nepreukázal ani netvrdil, že uvedenú podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu sťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je potrebné odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2005